

Букмекери не бачать Україну у фаворитах Євро-2012

Авторитетна букмекерська контора «William Hill» продовжує ігнорувати збірну України. Навіть не зважаючи на те, що українці виграли турнір на Кіпрі, — шанси українців на успіх наступного літа розцінюються вельми скромно — всього як 26 до 1. На Росію приймають ставки як 21 до 1. Фаворити Євро-2012: Іспанія (4,5 до 1), Німеччина (5 до 1), Голландія (7 до 1).

Названо найбільш романтичну картину

Картина «Поцілунок» австрійського художника Густава Клімта очолила рейтинг найромантичніших картин. Список склав сайт overstockArt.com, що торгує репродукціями. За даними ресурсу, у День закоханих 37% відвідувачів сайту переглядали «Поцілунок». Всього було проаналізовано три мільйони переглядів. «Поцілунок» був написаний Клімтом в 1907 — 1908 рр. і вважається однією з найвідоміших картин художника. На 2-му місці «Танець у місті» П'єр-Огюста Ренуара, на третьому — «Коханці» Пабло Пікассо.

13

Відомості.UA
№ 8 (543)
17 - 23 лютого 2011 року
vidomosti-ua.com

ЖИТТЯ

Художня студія Надії Воеводіної рятує від депресії та сірої буденщини

Для дітей і школярів у Луцьку є достатньо різного роду навчальних закладів, гуртків, де вони можуть проявити свої творчі таланти. А от дорослі в цьому плані дещо обділені. Тому й виникла більше року тому в художника-дизайнера Надії Воеводіної ідея створення мистецької студії для тих, хто хоче втекти від сірої буденщини. Своєрідним підсумком її діяльності стала виставка робіт студійців у галереї мистецтв Волинської спілки художників. Тоді голова спілки Володимир Марчук наголосив, що ця студія має власне обличчя та формує свою публіку. Секретом такого успіху Надія Воеводіна поділилася з газетою «Відомості».

Сама вона навчалася у Вишницькому коледжі декоративно-прикладного мистецтва, потім — у Чернівецькому державному університеті ім. Ю. Федьковича. З 1996 року — постійний учасник обласних виставок. Її роботи, виконані різними техніками — ткацтво, батик, шкіра, олійний живопис, акварель, гуаш, — зберігаються у приватних колекціях України та зарубіжжя. Ще у студентські роки Надія спробувала різьбу по дереву, ювелірну справу. Добре розуміється на скульптурі, кераміці, ткацтві, розписі тканин, скла. За плечима солідний педагогічний досвід — п'ять років працювала в школі №11 м. Луцька, приблизно стільки ж вела гурток у благодійному фонді, рік проробила у художній школі.

— Думка створити щось подібне у мене була вже давно, — розповідає Надія Валеріївна. — Та все якось то часу не вистачало, то коштів. Але одного разу я поділилася своєю ідеєю з друзями, і вони мене підтримали. Оскільки знаю багато технік прикладного мистецтва, то хотіла, щоб і студія мала таке спрямування. Передусім це мав бути клуб для дорослих. Тому що життя увесь час крутиться навколо того, що зварити, що одягнути, як гроші заробити, і буденність нас засмоктує. А тут, суджу по собі, та й студійці підтверджують, хоча б на пару годин, але можна від усього відключитися та зосередитися на прекрасному, тим паче, що сам створюєш його власними руками.

На початках клуб відвідували дорослі, проте вони часто приходили з дітьми, які також долучалися до роботи. Пізніше й студенти почали приходити. Тож тепер студія має три групи, де окремо займаються дітлахи, студентська молодь і дорослі. До слова, зараз, окрім прикладного мис-

Надія Воеводіна проводить заняття

тецтва, тут ще й живопис вивчають. Пані Надія каже, що студійці самі захотіли спробувати малювати, і для багатьох це стало справжнім хобі.

— У вас, мабуть, — запитую, — займаються ті, хто має художні здібності?

— Ні, це не обов'язково, — каже Надія Валеріївна. — Не треба бути визначним митцем, аби декорувати для себе чашечку чи щось зробити зі шкіри. Діти інколи такі речі виготовляють, що я сама дивуюся. От, наприклад, шкіряна квітка, — показує невеличку прикрасу зі шкіри у вигляді хризантеми, — таких за урок ми робили три. Є люди, які не малювали, а тепер почали, і, вірите, створюють роботи, які б я хотіла мати у своїй колекції. Людя у нас ресторатор, — каже про жінку, яка сидить за мольбертом, — має музичну освіту та ніколи не малювала. Коли я їй запропонувала, то вона все віднікувалася: «тут, у мене ж не вийде». Однак я наполягла, щоб спробувала, і тепер бачу: щось почала вельми часто у студію приїжджати. Я запитую, мовляв, що сталося, а вона — «вдома немає що робити, спати не можу, бо думаю, що у моїй картині не так».

Людила почула нашу розмову та прокоментувала посміхаючись:

— Бажання було велике. Хотілося малювати. Тут усі відвідують заняття для душі, для нас це велике задоволення. Це своєрідне лікування. А як Надя вміє працювати з дітьми! Ви б бачили, як усіх зорганізує.

— Знаєте, в чому фішка цієї студії? — продовжує Надія. — Кожен урок ми проходимо щось нове по техніках. Приміром, робили рамочки, композиції до Нового року,

трошки вивчали флористику, пляшки різними техніками прикрашали, з солоного тіста іграшки ліпили, яйця до Пасхи розписували і так далі. Це для того, щоб кожна людина знайшла якусь свою стежку, адже техник є дуже багато і вивчати одну нудно. Зараз маємо проходити ткацтво різними матеріалами, будемо моделювати одяг. Тобто кожен урок несе щось нове.

Надія Валеріївна сама придумує дизайнерські речі та показує своїм учням майстер-класи з їх виготовлення. Матеріали на заняття також підбирає сама. А вже потім, удома, її учні можуть удосконалювати навички, одержані в студії. Так, наприклад, набув великої популярності вареник, виготовлений із солоного тіста, — своєрідна іграшка, як у правданні часи. Його потім розмальовують і чіпляють на шовкову стрічку. Виходить цікавий національний презент — навіть за кордон уже возили. Також на Новий рік діти виготовляли ляльки. То потім удома на цю річ «присіли» мами, і одна принесла їх цілий ящик. Інша жіночка до Восьмого березня вдома виробляє сувеніри — оздоблює пляшки мозаїкою.

— Студентів своїх навчила виготовляти ялинки, — розповідає майстриня, — то вдома в кожного тепер їх є з десяток. Одна моя учениця має своє ательє, тут спробувала робити прикраси зі шкіри, а тепер їх використовують при моделюванні одягу, тож виходить ексклюзив. Значить, ті знання, які я даю, мають життя, це супер, заради цього варто щось творити!

Людмила ШИШКО

■ ХЛІБА ТА ВИДОВИЩ

Кубок Любарта поїхав у Рівне

Напередодні Дня святого Валентина у рамках Ліги КВН «Волинь» у Луцьку відбувся Перший всеукраїнський «Кубок Любарта». За трофей змагались одні з кращих команд України: «Набла» (Львів), «Аварія» (Рівне), «Wiesbaden» (Чернівці), «Злые языки» (Київ).

Лауреатами «Кубка Любарта» стали учасники команди «Злые языки», призери кількох всеукраїнських ліг. Бронзовим призером стала команда з Чернівців «Wiesbaden». Колектив жартував на різноманітну тематику. Трейлер до фільму «Коза-дереза. Сага. Новолуння», вірусна база Рівненської, елітне котяче піло «Віскіс», луцький «Макдональдс», чемпіонат Ківерців із покеру, новий мобільний оператор «love:», який «ловить» у селах — усе це було предметом жартів учасників. «У селі без телевізора Маргошу переказують із покоління в покоління», «Ніхто не хоче працювати в Ліпінах, бо нема дурних!» — найвлучніші постріли жартами під час конкурсу «Біат-

лон».

Одна з найпопулярніших українських команд КВН — «Набла» — стала срібним призером. Учасники також уперше з виступом у Луцьку, та були в курсі, що гаманці та телефони, проїжджаючи ППЗ, потрібно тримати при собі. Також команда виявилась обізнаною в одвічних проблемах міста: «Жителі Луцька можуть безкінечно дивитися на три речі: як горить вогонь, як тече вода

й як будується міст від залізничного вокзалу до ринку» та «Волинські авіалінії святкують сторічний ювілей до початку свого заснування».

Переможці гри, хлопці з команди КВН «Аварія», порвали зал своїми жартами про радіо «Луцьк». Звісно, жартували й на іншу тематику. Запорукою успіху «Аварії» став їхній капітан Микола Коваль, який за допомогою шикарного голосу та гітари виграв останній конкурс.

■ МОЛОДІЖНИЙ ПРОЕКТ

У райцентрах Волині пройнуть «живі» концерти

19 лютого на Волині з ініціативи творчої студентської молоді Луцька в рамках Всеукраїнського соціального конкурсу «DJUICE-гранти» стартує реалізація музичного проекту «Центр модерної української культури «Форпост». Його мета — популяризація живої української музики в районних центрах Волинської області.

У рамках проекту заплановане проведення шести концертів. DJUICE-тур стартує 19 лютого у Нововолинську, після чого команда музикантів завітає у Володимир-Волинський (27 лютого), Ківерці (5 березня), Ковель (12 березня), Іваничі (19 березня), Луцьк (26 березня — заключний концерт). Учасниками туру стануть гурти

«Saturday Night» (Львів), «Елегія» (Нововолинськ), «Ріплей» (Луцьк), «Інші» (Володимир-Волинський), «Фіолет» (Луцьк), «Збіг обставин» (Луцьк) та інші молоді гурти регіону.

Після турне на базі сайту «Молодіжний портал Волині» заплановано створення окремої сторінки, де кожен молодий виконавець чи поціновувач української музики запросить ознайомитися з переліком наявних в регіоні репетиційних баз, магазинів музичних інструментів і закладів, де можливе проведення виступів. Також на сайті буде розміщена інформація про молоді гурти, які діють на Волині, з посиланнями на їхні сторінки в Мережі.

■ ПАМ'ЯТЬ

70 волинян загинуло на війні в Афганістані

Василь Слапчук із сином на виставці

11 лютого відбулася виставка-зустріч пам'яті війни в Афганістані. З нагоди 22-ї річниці виведення радянських військ із Афганістану в холі приміщення «Західнокомбанку» експонували світлини та листи тих часів, нагороди, елементи одягу, сучасні книги та газетні публікації, що висвітлюють події страшної війни.

На виставці були презентовані й пам'ятні конверти, на яких увічнене ім'я Олега Денисюка — загиблого афганця родом із села Метельне. Ідея виготовлення таких конвертів належить настоятелю Свято-Покровського храму

с. Озеро Ківерцівського району отцю Михайлу Журомському, що має за плечима минуле воїна-інтернаціоналіста.

Для присутніх звучали пісні та поезія від студентів Волинського державного училища культури і мистецтв, які закликали ще раз мислити про загиблих на війні солдатів. Відвідав захід і видатний волинський письменник Василь Слапчук, життєвий шлях якого теж пройшій червоною ниткою Афганістану.

У цей день усі присутні мали нагоду скуштувати по шматку «афганського» хліба. Його виготовив один із колишніх воїнів-інтернаціоналістів за рецептом, подібним до того, яким користувалися, випікаючи буханці, в ті не легкі часи. Доки гоїсть пригощалися, організатор зустрічі Анатолій Серков, представник Волинського асоціованого товариства «Афганський синдром», пригадав про не легкі будні в чужій країні, зокрема, про нестачу харчів і чистої питної води. Розповів, що його радості не було меж, коли до ідальні привезли консервацію з рідного Володимир-Волинського консервного заводу.

За роки війни в Афганістані було направлено більше двох тисяч волинян, сімдесят із них загинуло, троє — зникли безвісти.

Ольга УРИНА

■ РОЗВАЖИЛИСЯ

Підлітки викрали зброю та влаштували стрілянину біля річки

Відсутність на уроках в одній із Острозьких шкіл двох братів — Олега й Івана — ні у кого не викликала здивування. Адже «гризти» граніт науки хлопці не поспішали, а регулярні прогули навчання стали для них нормою.

«Десятого лютого до чергової частини Острозького МВ зателефонував житель Острога, 40-річний Микола, та повідомив, що з його будинку викрали металевий ящик, в якому знаходилася мисливська зброя ТОЗ-34 і ТОЗ-8М. На місці пригоди одразу виїхала слідчо-оперативна група, — розповів начальник Острозького МВ підполковник міліції Володимир Загорський. — Під час огляду помешкання з'ясувалося, що, крім зброї, викрадено ще й особисті речі. У зв'язку з тим, що власник будинку тривалий час був відсутній за місцем проживання, працівники міліції встановили, що зловмисники побували тут не вперше.

Правоохоронці одразу ж ви-

йшли на слід крадіг. Ними виявилися двоє рідних братів. Старший із них — 18-річний Олег — уже який рік поспіль не може отримати атестат про середню освіту, адже через незадовільну успішність проходить курс навчання повторно. Важкий металевий ящик зі зброєю, який він помітив у будинку, сам забрати не зміг. Тож вирішив узяти у підмогу меншого брата — 16-річного Івана. Юні крадіги без перешкод втілили свій задум у життя і замість того, щоб за шкільними партами здобувати знання, пішли до місцевої річки випробовувати зброю. Повеселилися досхоку — вистріляли майже п'ятдесят патронів.

Проте розваги «озброєних» підлітків тривали недовго. Їх затримали працівники карного розшуку Острозького міськвідділу. Наразі проводиться дослідження перевірка, розглядається питання про порушення кримінальної справи та затримання підлітків у порядку ст. 115 КПК України.